

Εκείνος ακουει ραδιοφωνο

Εκείνη κατι να ραγίζει.

Ωρα εννεα. Σιωπη!

Εκείνος καθαρίζει την πιττα του

Εκείνη την κουζίνα.

Ωρα δεκα. Σιωπη!

Εκείνος παει για τηλεοραση

Εκείνη για λιμπριουμ.

Ωρα εντεκα. Σιωπη!

Εκείνος κανει ερωτα

Εκείνη το σταυρο της.

Ωρα δωδεκα. Σιωπη!

☆

Μετα τη δωδεκατη η σιωπη αιμα στα-
λαξε

καθως καποιος μιλησε γι αγαπη...

Πιτσα Μπουρνοζου

Και κεινο το παιδι που κλαιει μεσα
μου.

Γιατι δεν θελει να μεγαλωσει να παει
λεει σχολειο.

Να γινει αξιωσεδατος πολιτης.

Θα το υποστηριξω.

Δεν θ αφησω να πεθανει κλαιγοντας
απο αιτια.

Σας αφηνω την ψευδαισθηση της ταυ-
τισης.

Της οργανωμενης μαστρωπειας το συ-
ναισθημα.

Κρατω το δρομο με τα κιτρινα φυλλα.

Ξερω πως τα καλωδια σας παραμο-
νεουν την ανασα μου.

Θ αναπνεω λοιπον πιο δυνατα.

Ξερω πως με γνωριζετε μα δεν ξε-
ρετε.

Πως σας γνωριζω και γω εξαισια.

Τα διχτυα σας απλωμενα ολογυρα,
παντου.

Τα ροκανιζω γλιστρωντας.

Σημερα εδω, αυριο αλλου.

Ποτέ π ουθενα, ποτέ στασημη.

Και κεινος ο θρεγμενος δραμος με τα
κιτρινα φυλλα.

Ειμαι εγω — σ ολες τις ωρες της η-
μερας.

Το τοπιο με τα φυλλα θα μενει.

Εσεις να φευγετε.

Μαρια Παναγοπουλου

ΓΙΟΥΝΙΣΕΞ

Κοριτσι, αγορι

των δεκαεφτα χρονων

τιποτα δεν ακουσατε για τους λεκεδες

κι ετσι λευκες — καταλευκες —

διαλεξατε τις φορεσιες σας;

ΠΡΟΠΟΣΗ

Για τους συνδαιτημονες μας

αμοτραπειζους

συνακολουθους

ανελλιπως και πανταχου παροντες

τον Χριστο

τη μητερα του

τους Ιωαννη, Πετρο, Ιουδα,

Θωμα, Μαγδαληνη, Μαρια, Μαρθα,

λοιπους μαθητες του κι ακολουθους,

για τους

Ποντιο Πιλατο,

Καϊαφα, Αννα,

Φαρισαιους και γραμματεις

τον Βαραββα,

τους ληστες,

την των φρουρων κουστωδια,

τους σταυρωτες,

τον οχλο,

Κυρηναιο τον Σιμωνα,

τους κατασκευαστες - επιπλεον - σταυ-
ρων,

καρφιων,

και καθε μεσου

για της ποινης την εκτελεση,

υψωνω φιλοι το ποτηρι μου

με των περιστερων το αιμα

αψυ απ του ηλιου τα φιλια

και πινω

στην υγεια ολων μας ανεξαιρετως.